

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 28. března 2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Květy Knoflíčkové a Ladislava Kašpara,

takto:

Obžalovaný

nstržm. P ■ M ■

nar. ■ v ■, bytem ■, ■, příslušník Vězeňské služby České republiky,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek, že

dne 12.8.2017 v přesně nezjištěné době kolem 03:00 hodin, v areálu Transkempu u Hracholuské přehrady, katastrální území Úlice, v budově bez označení, GPS souřadnice N 49°47.445'E:013°10.157', vstoupil za V ■ H ■, nar. ■, o kterou měl původně zájem, na pokoj č. ■, do místnosti s jedním lůžkem a jedním dvojlůžkem, kdy na jednolůžku v té době spala poškozená M ■ V ■ (tehdy ještě Č ■), nar. ■ a na dvojlůžku N ■ H ■, nar. ■, které celý večer obsluhoval jako barman a nosil jim objednané alkoholické nápoje, přičemž poté, co V ■ H ■ pokoj opustila a on na pokoji zůstal, využil toho, že M ■ V ■ byla v tu dobu ovlivněna alkoholem, nejméně 2,5 hodiny spala a vlivem toho nebyla schopna nijak reagovat na jeho chování, a se záměrem se sexuálně uspokojit si lehl k poškozené, kdy bez jejího vědomí jí svlékl kalhoty s kalhotkami a začal na ní taktéž bez jejího vědomí vykonávat soulož, která trvala blíže nezjištěnou dobu, kdy poškozená se probudila až v průběhu této soulože, nicméně s ohledem na svůj stav nebyla schopna plně ovládat své jednání a projevit svou vůli ohledně pohlavního styku, kdy se do pokoje náhle vrátila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

V ■■■■■ H ■■■■■, přistoupila k posteli M ■■■■■ V ■■■■■ a zakřičela „M ■■■■■“, přičemž P ■■■■■ M ■■■■■ v tento okamžik vyvrcholil na prostěradlo ve výši kolen M ■■■■■ V ■■■■■, rychle se oblékl a z pokoje utekl,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená M ■■■■■ V ■■■■■ (další údaje skryty podle § 55 odst. 1 písm. c) trestního řádu) odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že poškozená V ■■■■■ přijela dne 11. 8. 2017 společně se svědkyněmi F ■■■■■, H ■■■■■, V ■■■■■, M ■■■■■ a K ■■■■■ na Hracholuskou přehradu do Transkempu, kde probíhala tzv. rozlučka se svobodou poškozené V ■■■■■. Během večera všechny uvedené osoby trávili čas u jednoho z kiosků, kde probíhala veřejná zábava. V rámci rozlučky se svobodou poškozená plnila úkoly, které pro ni připravily ostatní svědkyně. Mimo jiné musela sehnat kondom, spoutat se s jiným mužem pouty, svléci nějakého muže z trička, nechat se obejmout a podobně. V rámci toho přišla také do styku s obžalovaným, kterého právě požádala o kondom. Ten s ní odešel k autu a kondom jí dal. Přitom mu poškozená sdělila, že se jedná o úkol. Během večera poškozená vydatně konzumovala alkoholické nápoje, takže kolem půlnoci jí svědkyně musely odvést v silně podnapilém stavu na ubytovnu, kde usnula. Před ubytovnou pokračovaly svědkyně spolu s dalšími lidmi v zábavě. Mezi nimi byl i obžalovaný M ■■■■■. Ten se pokusil navázat intimní kontakt se svědkyní H ■■■■■, když společně s ní vstoupil do prostor ubytovny. Ta jej však odmítla a zanechala jej samotného v ubytovně. Obžalovaný krátce usnul v předsíni a pak vstoupil do ložnice, kde spala svědkyně F ■■■■■ a poškozená V ■■■■■. Lehkl si k poškozené do postele a začal jí objímat a líbat. Ta mu objetí a líbání opětovala. Poté došlo mezi nimi k souloži. Ještě během soulože vstoupila do pokoje svědkyně H ■■■■■, rozsvítila a hlasitě oslovila poškozenou. V ten okamžik obžalovaný ejakuloval na postel, oblékl se a z pokoje odešel. Poškozená se posadila na posteli a a sdělila svědkyním H ■■■■■ a H ■■■■■, že má pocit, že jí někdo „vojel“. Poté krátce usnula. Když se probudila, nabyla přesvědčení, že byla znásilněna a nechala přivolat policii.
2. Než soud přistoupí k samotnému zhodnocení důkazní situace, je třeba zmínit, že velká část dokazování již v přípravném řízení směřovala k zjištění okolností, za kterých probíhala rozlučka se svobodou. Bylo objasňováno chování skupiny žen, zejména pak poškozené. Vystupování celé této skupiny totiž jevílo objektivně značný sexuální podtext, zejména pokud jde o úkoly, které musela plnit poškozená. Náhodný návštěvník by si nepochybně mohl takové chování vysvětlovat jinak, než bylo prezentováno svědkyněmi. Nicméně je třeba zdůraznit, že průběh večera a jakékoli chování poškozené by nikoho neopravňovaly k tomu, aby s ní uskutečnil pohlavní styk proti její vůli. Proto soud považuje za málo významné, zda se poškozená a její kamarádky chovaly tak či onak. Pozornost soudu se zaměřila výhradně na otázku, zda v okamžiku, kdy obžalovaný pojal úmysl souložit s poškozenou, naplnil znaky zločinu znásilnění.
3. Obžalovaný vypovídal až v řízení před soudem. Na svou obhajobu uvedl, že v inkriminovaný večer vypomáhal svému bratrovi jako obsluha ve stánku v kempu na Hracholuskách. Jeho

práce byla příprava jídla a mytí nádobí. Skupinu dívek také obsloužil, když jim přinesl šampaňské a možná jeden další nápoj. Poté jej kontaktovala poškozená, když po něm chtěla kondom. Dále šel poškozenou obejmout v rámci úkolu, k tomu jej vyzvala svědkyně H[REDACTED]. Po skončení zábavy se společně s ostatními přesunul k ubytovně. Zde nejprve vyřešil incident mezi dvěma dívkami a dvěma muži, kteří se k nim chtěli dostat na pokoj, poté se potkal v chodbičce se s vědkyní H[REDACTED] a šel s ní na pokoj. Ona jej na pokoji zanechala s tím, že si jde pro víno a vrátí se. Obžalovaný se posadil na zem a usnul. Asi po půl hodině se probudil a šel do pokoje. V obou postelích ležely ženy, v jedné poznal svědkyni F[REDACTED], o druhé si původně myslel, že je to svědkyně H[REDACTED]. K té si sedl na postel. V tu chvíli již viděl, že je to poškozená. Poté si k ní lehl pod deku, ona jej přijala, začali se líbat a objímat, dotýkali se jazyky. Ona si rozeplula kalhoty, vzájemně se svlékli. Poté souložili, ona byla střídavě na zádech a na boku. Byli tiše, aby je neslyšela svědkyně F[REDACTED]. Pak přišla svědkyně H[REDACTED] a odkryla deku a vynadala poškozené. Poškozená mu rukama naznačila, aby šel pryč. Proto se oblékl a odešel z pokoje.

4. Jak vidno, obhajoba obžalovaného spočívala v tvrzení, že poškozená s ním souložila dobrovolně, byla aktivní, objímala jej, líbala, pomáhala se svlékáním, tudíž nemohl dovést, že je silně podnapilá či spí.
5. V daném případě měla trestnost obžalovaného spočívat v tom, že využil bezbrannosti poškozené, aby s ní měl pohlavní styk. Ona bezbrannost měla spočívat v tom, že se poškozená nacházela v hlubokém spánku a současně byla ovlivněna alkoholem.
6. Zločin znásilnění je ve své základní skutkové podstatě trestným činem úmyslným. To znamená, že pachatel se jej musí dopustit buď v úmyslu přímém nebo alespoň nepřímém. Tyto formy zavinění upravuje § 15 trestního zákoníku. Trestný čin je tak spáchán úmyslně, pokud buď pachatel chtěl svým jednáním způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý) nebo alespoň věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn (úmysl nepřímý). Přitom se však nejedná o zjištění objektivního stavu, ale o subjektivní vnímání obžalovaného. Zavinění je obligatorním znakem subjektivní stránky trestného činu. Trestní zákoník chápe zavinění jako vnitřní, psychologický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu. Zavinění je podle § 15, 16 vybudováno jednak na složce vědění (intelektuální), která zahrnuje vnímání pachatele, tj. odraz předmětů, jevů a procesů ve smyslových orgánech člověka, jakož i představu předmětů a jevů, které pachatel vnímal dříve nebo ke kterým dospěl svým úsudkem na základě znalostí a zkušeností, jednak na složce vůle, zahrnující především chtění nebo srozumění, tj. v podstatě rozhodnutí jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Jestliže pachatel rozhodné skutečnosti nechce, ani s nimi není srozuměn, není tu žádný volní vztah.
7. Převáděno na tento případ, soud by musel bez pochyb prokázat, že obžalovaný v době, kdy s poškozenou souložil, byl alespoň srozuměn s tím, že tak činí s osobou, která se nachází ve stavu bezbrannosti v důsledku opilosti či spánku.
8. Jak už bylo výše zmíněno, obžalovaný jednoznačně tvrdí, že poškozenou nevnímal jako bezvládnou v důsledku spánku či opilosti, ve své obhajobě popisuje její spolupráci a projevenou dobrovolnost s ním souložit. Z provedeného dokazování pak soud dovedl, že tato jeho představa (subjektivní vnímání dané situace) mohla být reálná. Soud nemá pochyb o tom, že poškozená během večera požila značné množství alkoholických nápojů a kolem půlnoci musela být odvedena kamarádkami na pokoj. Tam okamžitě usnula a souvisle spala až do příchodu obžalovaného. Tyto skutečnosti vyplývají nepochybně z výpovědí nejen

poškozené, ale i svědkyně F█████, H█████, V█████, M█████ a K█████. Podle nich byla poškozená natolik ovlivněna alkoholem, že jí střídavě chodily kontrolovat, zda je v pořádku, nezvrací apod. Ze znaleckého posudku z oboru toxikologie bylo zjištěno, že v době soulože, tedy v 03:00 hodin, byl obsah alkoholu v její krvi v rozmezí 1,44 až 1,64 g/kg. Tato koncentrace odpovídá lehkému až střednímu stupni opilosti, kdy je již výrazně ovlivněno vnímání, jsou zřetelně ovlivněny psychické procesy i pohybové funkce, je snížena pozornost, jsou zpomalené reakce na mozkové podněty, obvykle nejistá až vrávoravé chůze. Na to navazuje znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z jehož závěrů vyplývá, že poškozená nebyla v době spáchání skutku schopna své jednání plně ovládat, její schopnost vnímat okolní podněty včetně těch, které se přímo dotýkaly její tělesné integrity, byla značně snížena. Snížení bylo podstatné, bylo způsobeno právě probíhající intoxikací alkoholem a současně probíhajícím spánkem. Nebyla schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk a nebyla schopna klást odpor proti jednání pachatele.

9. Zásadní otázkou však v daném případě není objektivní stav poškozené, ale to, jak jí mohlo vnímat její okolí, tedy i obžalovaný. K tomu měl soud k dispozici řadu důkazů. Svědkyně H█████ vypověděla, že když vstoupila do pokoje a oslovila poškozenou „M█████“, ta otevřela oči, posadila se a sdělila svědkyni, že má pocit, jako by jí někdo „vojel“. Poté si sundala podprsenku. V hlavním líčení pak uvedla, že poté, co na poškozenou zakřičela, tak ta otevřela oči, ale není si tím jistá, neví, zda je měla zavřenou. Naproti tomu svědkyně F█████ uvedla, že poškozená vůbec nereagovala na výkřik svědkyně H█████, ležela stále na boku, obličejem ke zdi, začala reagovat až po 5 minutách. Zde je patrné, že obě svědkyně popisují reakci poškozené odlišně. Zatímco svědkyně H█████ hovoří o okamžité komunikaci s poškozenou, svědkyně F█████ hovoří o její netečnosti. Tento rozpor nezbytvá než vyložit ve prospěch obžalovaného a vycházet z výpovědi svědkyně H█████. Ta ostatně byla v bezprostředním kontaktu s poškozenou. U svědkyně F█████ nelze pak odhlédnout od toho, že sama byla probuzena ze spánku, sama připustila, že zkraje nechápala, co se v pokoji děje. Soud tedy považuje za prokázané, že poškozená okamžitě reagovala na podnět v podobě světla a hluku, na oslovení svědkyní H█████ a také s ní ihned komunikovala. Sama poškozená vypověděla, že má vzpomínku na jednání obžalovaného. Cítila, že s do ní někdo proniká penisem, nedokázala si to vysvětlit. Domníval se, že je možná doma se svým přítelem. Dále uvedla, že si pamatuje světlo v pokoji, svědkyně H█████ a F█████. Pamatuje si také, že jim říkala, že má pocit, jako by jí někdo „vojel“.
10. Z výše uvedeného lze tedy dovodit, že poškozená se v okamžiku těsně po skončení soulože jevila jako probuzená, komunikující s okolím. Nebylo prokázáno, že by v době, kdy byl obžalovaný vyrušen svědkyní H█████, on utekl, a poškozená se dále nacházela v bezvládném stavu, ať už pro opilost či z důvodu hlubokého spánku. Kdyby tomu tak bylo, pak by už v tomto okamžiku obhajoba obžalovaného nemohla obstát, neboť by bylo málo uvěřitelné, že by poškozená při souloži spolupracovala, ale následně by na žádné podněty nereagovala. Takto však nelze vyloučit, že pokud reagovala víceméně adekvátně na oslovení svědkyní H█████, mohla reagovat i na sexuální podněty ze strany obžalovaného.
11. Důležitým důkazem se v této souvislosti jeví výpověď znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, učiněná v hlavním líčení. Znalkyně totiž připustila, že člověk v takovém stavu, v jakém se nacházela poškozená, může jednat na základě navyklých stereotypů, více je jeho chování ovlivněno podvědomím. Navenek se takové jednání může jevit jako vědomé. Pokud tento závěr naváže na výpověď poškozené, že vnímala soulož, ale domnívala se, že je se svým budoucím manželem, pak v žádném případě nelze vyloučit i možnost, že se chovala (byť nevědomě) tak, jak popisuje obžalovaný ve své obhajobě.

12. Zásada zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud opřel své rozhodnutí o vině a trestu o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta, nikoli o pouhou pravděpodobnost. Tam, kde nelze bezpečně určit, která z variant skutkového řešení odpovídá skutečnosti, volí soud tu, která je pro obviněného příznivější. Základním předpokladem trestní odpovědnosti je bezpečné zjištění příčinného působení jednání obviněného na trestním zákonem chráněné společenské vztahy a toho, zda toto jednání nese všechny znaky zavinění ve smyslu § 15 nebo § 16 trestního zákoníku.
13. A zde je třeba znovu zdůraznit, že není podstatné, jaký byl objektivní stav poškozené ani jak realitu vnímala ona. Pro uznání viny by bylo nutno spolehlivě prokázat, že obžalovaný byl s takovým stavem poškozené alespoň srozuměn. O tom však i po provedeném dokazování přetrvávají důvodné a hluboké pochybnosti. Chybí tak podstatný znak trestného činu, kterým je zavinění. Proto soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného, popsané v obžalobě není trestným činem a obžaloby jej zprostil.
14. Současně odkázal poškozenou s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když takové rozhodnutí je v případě zproštění obžaloby obligatorní.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 28. března 2019

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová